

Σύμβασις ΕΛΛΑΔΟΣ - ΚΥΠΡΟΥ

A.N. 573/1968¹
(Φ.Ε.Κ. 223/27.9.1968/ τ. Α')

Περί κυρώσεως της μεταξύ του Βασιλείου της Ελλάδος και της Δημοκρατίας της Κύπρου συμβάσεως, περί αποφυγής της διπλής φορολογίας και της αποτροπής της φοροδιαφυγής εν σχέσει προς τους φόρους εισοδήματος

Άρθρον Μόνον

Κυρούται και έχει ισχύον Νόμου η υπογραφείσα εν Αθήναις την 30ήν Μαρτίου 1968 σύμβασις μεταξύ του Βασιλείου της Ελλάδος και της Δημοκρατίας της Κύπρου, αποσκοπούσα εις την αποφυγήν της διπλής φορολογίας και την αποτροπήν της φοροδιαφυγής εν σχέσει προς τους φόρους εισοδήματος, έχουσα ως κατωτέρω:

Ο παρών νόμος θέλει ισχύσει από της δημοσιεύσεώς του εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξύ του Βασιλείου της Ελλάδος και της Δημοκρατίας της Κύπρου περί αποφυγής της διπλής φορολογίας και της αποτροπής της φοροδιαφυγής εν σχέσει προς τους φόρους εισοδήματος.

Η Κυβέρνησις του Βασιλείου της Ελλάδος και η Κυβέρνησις της Δημοκρατίας της Κύπρου, επιθυμούσαι την αποφυγήν της διπλής φορολογίας και της φοροδιαφυγής εν σχέσει προς τους φόρους εισοδήματος, συνεφώνησαν όπως συνάψωσι την ακόλουθον σύμβασιν. Προς τον σκοπόν τούτον ώρισαν ως πληρεξουσίου των:

Η Κυβέρνησις του Βασιλείου της Ελλάδος,

Την Α.Ε. τον Κύριον Παναγιώτην Πιπινέλην, Υπουργόν επί των Εξωτερικών,

Η Κυβέρνησις της Δημοκρατίας της Κύπρου

Την Α.Ε. τον Κύριον Νικόλαον Κρανιδιώτην, Πρεσβευτήν της Δημοκρατίας της Κύπρου.

¹ *Ανακοίνωσις «περί ενάρξεως ισχύος της μεταξύ του Βασιλείου της Ελλάδος και της Δημοκρατίας της Κύπρου συμβάσεως «περί αποφυγής της διπλής φορολογίας και της αποτροπής της φοροδιαφυγής εν σχέσει προς τους φόρους εισοδήματος» (Φ.Ε.Κ. 14/3-2-1969, τ.Α'):*

Το Β. Υπουργείον των Εξωτερικών ανακοινοί ότι, την 16ην Ιανουαρίου 1969 έλαβε χώραν εν Αθήναις η ανταλλαγή των οργάνων επικυρώσεως της υπογραφείσης εν Αθήναις την 30ην Μαρτίου 1968 μεταξύ του Β. της Ελλάδος και της Δημοκρατίας της Κύπρου, συμβάσεως «περί αποφυγής της διπλής φορολογίας και της αποτροπής της φοροδιαφυγής εν σχέσει προς τους φόρους εισοδήματος», κυρωθείσης δια του Α.Ν. 573/68 δημοσιευθέντος εις Φ.Ε.Κ. τεύχος Α' 223/1968.

Η ισχύς της εν λόγω συμβάσεως άρχεται συμφώνως τω άρθρω 26 αυτής, την 16ην Ιανουαρίου 1969, ημέραν ανταλλαγής των οργάνων επικυρώσεως.

Οι εν λόγω πληρεξούσιοι επιδείξαντες προς αλλήλους τα πληρεξούσιά των έγγραφα, ευρεθέντα εν απολύτω τάξει, συνεφώνησαν ως ακολούθως:

Άρθρον 1

Η παρούσα Σύμβασις εφαρμόζεται επί προσώπων κατοικούντων εις εν ή αμφοτέρα τα Συμβαλλόμενα Κράτη.

Άρθρον 2

1. Η παρούσα Σύμβασις εφαρμόζεται επί των φόρων εισοδήματος των επιβαλλομένων επ' ονόματι εκάστου Συμβαλλομένου Κράτους ή των πολιτικών αυτού υποδιαίρέσεων ή τοπικών αρχών, ανεξαρτήτως του τρόπου καθ' ον ούτοι επιβάλλονται.

2. Ως φόροι εισοδήματος θεωρούνται πάντες οι φόροι οι επιβαλλόμενοι επί του συνολικού εισοδήματος ή επί στοιχείων αυτού, συμπεριλαμβανομένων των φόρων επί των κερδών εκ της απαλλοτριώσεως κινητής ή ακινήτου ιδιοκτησίας, των φόρων επί των συνολικών ποσών των ημερομισθίων ή μισθών των καταβαλλομένων υπό επιχειρήσεων, ως επίσης και των φόρων επί της υπερτιμήσεως κεφαλαίου.

3. Οι φόροι επί των οποίων η παρούσα Σύμβασις εφαρμόζεται είναι ειδικότερον:

α) Προκειμένου περί του Βασιλείου της Ελλάδος:

I) Ο φόρος εισοδήματος επί των φυσικών προσώπων·

II) Ο φόρος εισοδήματος, επί των νομικών προσώπων·

III) Η εισφορά υπέρ του Οργανισμού Γεωργικών Ασφαλίσεων και πάντες οι λοιποί φόροι επί του εισοδήματος, οι πρόσθετοι φόροι ή λοιπαί εισφοραί, αίτινες επιβάλλονται εντός της επικρατείας του Βασιλείου της Ελλάδος, καλούμεναι εφεξής «Ελληνικός φόρος».

β) Προκειμένου περί της Δημοκρατίας της Κύπρου:

Ο φόρος επί του εισοδήματος, καλούμενος εφεξής «Κυπριακός φόρος».

4. Η Σύμβασις εφαρμόζεται επίσης και επί παντός ομοίου φόρου ή ουσιωδώς παρομοίας φύσεως φόρων επιβαλλομένων επιπροσθέτως ή αντί των υφισταμένων φόρων.

5. Εις το τέλος εκάστου έτους αι αρμόδια αρχαί των Συμβαλλομένων Κρατών υποχρεούνται όπως γνωστοποιώσι προς αλλήλας οιασδήποτε μεταβολάς επελθούσας εις την αντίστοιχον αυτών φορολογικήν νομοθεσίαν.

Άρθρον 3

1. Εις την παρούσαν Σύμβασιν, εκτός εάν άλλως απαιτή η έννοια του κειμένου:

α) Οι όροι «Συμβαλλόμενον Κράτος» και «το έτερον Συμβαλλόμενον Κράτος» σημαίνουν το Βασίλειον της Ελλάδος ή την Κύπρον, ως το κείμενον ορίζει.

β) Ο όρος «πρόσωπον» περιλαμβάνει εν άτομον, μίαν εταιρείαν ή οιανδήποτε ετέραν ομάδα προσώπων μετά ή άνευ νομικής προσωπικότητας.

γ) Ο όρος «εταιρεία» σημαίνει οιανδήποτε νομικόν πρόσωπον ή οιανδήποτε ομάδα προσώπων η οποία από φορολογικής απόψεως θεωρείται ως νομικόν πρόσωπον.

δ) Ο όρος «φόρος» σημαίνει Ελληνικός φόρος ή Κυπριακός φόρος, ως το κείμενον ορίζει.

ε) Ο όρος «κάτοικος του Βασιλείου της Ελλάδος» σημαίνει:

I. Οιανδήποτε εταιρείαν της οποίας αι εργασίαι διευθύνονται και ελέγχονται εν Ελλάδι.

II. Οιανδήποτε έτερον πρόσωπον το οποίον είναι κάτοικος Ελλάδος δια τους σκοπούς του Ελληνικού φόρου και ουχί κάτοικος Κύπρου δια τους σκοπούς του Κυπριακού φόρου.

στ) Ο όρος «κάτοικος της Κύπρου» σημαίνει:

I. Οιαδήποτε εταιρεία της οποίας αι εργασίες διευθύνονται και ελέγχονται εν Κύπρω.

II. Οιονδήποτε έτερον πρόσωπον το οποίον είναι κάτοικος Κύπρου δια τους σκοπούς του Κυπριακού φόρου και ουχί κάτοικος Ελλάδος δια τους σκοπούς του Ελληνικού φόρου.

ζ) Οι όροι «κάτοικος του ενός Συμβαλλομένου Κράτους» και «κάτοικος του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους» σημαίνουν πρόσωπον το οποίον είναι κάτοικος της Ελλάδος ή πρόσωπον το οποίον είναι κάτοικος της Κύπρου, ως το κείμενον ορίζει.

η) Οι όροι «επιχείρησις του ενός Συμβαλλομένου Κράτους» και «επιχείρησις του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους» σημαίνουν αντιστοίχως επιχείρησιν διεξαγομένην υπό κατοίκου του ενός Συμβαλλομένου Κράτους και επιχείρησιν διεξαγομένην υπό κατοίκου του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους.

θ) Ο όρος «αρμόδιαι αρχαί» σημαίνει:

I. Δια το Βασίλειον της Ελλάδος το Υπουργείον των Οικονομικών.

II. Δια την Δημοκρατίαν της Κύπρου ο Έφορος επί του Φόρου Εισοδήματος ή ο εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος αυτού.

2. Οσάκις υπό άρθρου τινός της παρούσης Συμβάσεως προβλέπεται (μετά ή άνευ όρων) ότι εισόδημα κτώμενον υπό κατοίκου ενός των Συμβαλλομένων Κρατών εκ πηγών εντός του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους φορολογείται μόνον εις το πρώτον μνημονευόμενον Κράτος ή δικαιούται εις μειωμένον φορολογικόν συντελεστήν εις το έτερον Κράτος και συμφώνως προς την εν ισχύϊ νομοθεσίαν του πρώτου μνημονευόμενου Κράτους το εν λόγω εισόδημα υπόκειται εις φόρον αναλόγως του ποσού τούτου το οποίον εμβάζεται ή λαμβάνεται εις το Κράτος τούτο και ουχί αναλόγως του ολικού ποσού τούτου, τότε η εξαίρεσις ή ο μειωμένος φορολογικός συντελεστής εις το έτερον Κράτος κατ' εφαρμογήν του άρθρου τούτου εφαρμόζεται μόνον επί του τμήματος εκείνου του εισοδήματος το οποίον εμβάζεται ή λαμβάνεται εις το πρώτον μνημονευθέν Κράτος.

3. Οσον αφορά την εφαρμογήν της Συμβάσεως υπό ενός Συμβαλλομένου Κράτους, πας όρος μη καθοριζόμενος κατά διάφορον τρόπον, θεωρείται, εκτός εάν άλλως το κείμενον ορίζει, ως έχων την αυτήν κατά τους ισχύοντας Νόμους έννοιαν εις το εν λόγω Συμβαλλόμενον Κράτος, εν σχέσει με τους φόρους τους αποτελούντας το αντικείμενον της παρούσης Συμβάσεως.

Άρθρον 4

1. Δια τους σκοπούς της παρούσης Συμβάσεως ο όρος «μόνιμος εγκατάστασις» σημαίνει σταθεράν επαγγελματικήν εγκατάστασιν όπου αι εργασίες της επιχειρήσεως διεξάγονται εν όλω ή εν μέρει.

2. Ειδικότερον, ο όρος «μόνιμος εγκατάστασις» περιλαμβάνει:

α) έδραν διοικήσεως,

β) υποκατάστημα,

γ) γραφείον,

δ) εργοστάσιον,

ε) εργαστήριον,

στ) ορυχείον, λατομείον ή άλλον τόπον εξορύξεως φυσικών πόρων,

ζ) εργοτάξιον ή κατασκευήν ή εργασίαν συναρμολογήσεως εγκαταστάσεων.

3. Ο όρος «μόνιμος εγκατάστασις» δεν θεωρείται ως περιλαμβάνων:

α) την χρήσιν εγκαταστάσεων μόνον προς τον σκοπόν εναποθηκεύσεως, εκθέσεως ή παραδόσεως αγαθών ή εμπορευμάτων ανηκόντων εις την επιχείρησιν,

β) την διατήρησιν αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων ανηκόντων εις την επιχείρησιν μόνον προς τον σκοπόν αποθηκεύσεως, εκθέσεως ή παραδόσεως,

γ) την διατήρησιν αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων ανηκόντων εις την επιχείρησιν μόνον προς τον σκοπόν επεξεργασίας υπό ετέρας επιχειρήσεως,

δ) την διατήρησιν σταθεράς επαγγελματικής εγκαταστάσεως μόνον προς τον σκοπόν αγοράς αγαθών ή εμπορευμάτων ή συγκεντρώσεως πληροφοριών δια την επιχείρησιν,

ε) την διατήρησιν σταθεράς επαγγελματικής εγκαταστάσεως μόνον προς τον σκοπόν διαφημίσεως, παροχής πληροφοριών, επιστημονικών ερευνών ή αναλόγων ενεργειών αι οποίαι έχουν προπαρασκευαστικόν ή επιβοηθητικόν χαρακτήρα δια την επιχείρησιν.

4. Πρόσωπον ενεργούν εντός ενός των Συμβαλλομένων Κρατών, δια λογαριασμόν επιχειρήσεώς τινος του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους - πλην πράκτορος ανεξαρτήτου, εφ' ου εφαρμόζεται η παράγραφος 5 - θεωρείται ως έχον μόνιμον εγκατάστασιν εις το πρώτον μνημονευθέν Κράτος, εάν έχει εξουσιοδότησιν και συνήθως ενασκή ταύτην εν τω εν λόγω Κράτει προς σύναψιν συμβάσεων επ' ονόματι της επιχειρήσεως εκτός εάν η δραστηριότης του περιορίζεται εις την αγοράν αγαθών ή εμπορευμάτων δια την επιχείρησιν.

5. Επιχειρήσις ενός των Συμβαλλομένων Κρατών δεν θεωρείται ως έχουσα μόνιμον εγκατάστασιν εις το έτερον Συμβαλλόμενον Κράτος απλώς και μόνον επί τω λόγω ότι διεξάγει εργασίας εις το έτερον τούτο Κράτος μέσω μεσίτου, γενικού παραγγελιοδόχου (αντιπροσώπου) επί προμηθεία, ή οιουδήποτε άλλου πράκτορος απολαύοντος ανεξαρτησίαν, εφ' όσον τα πρόσωπα ταύτα ενεργούσιν εντός του συνήθους πλαισίου της δραστηριότητός των.

6. Το γεγονός ότι εταιρεία τις, ούσα κάτοικος του ενός των Συμβαλλομένων Κρατών, ελέγχει ή ελέγχεται υπό εταιρείας, κατοίκου του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους ή διεξάγει εργασίας εν τω ετέρω τούτω Κράτει (είτε δια μόνιμου εγκατατάσεως είτε άλλως) δεν δύναται αυτό και μόνον να καταστήση εκατέραν των εταιρειών μόνιμον εγκατάστασιν της ετέρας.

7. Εις ας περιπτώσεις επιχειρήσις ενός των Συμβαλλομένων Κρατών πωλεί εις το έτερον Κράτος αγαθά κατασκευαζόμενα, συναρμολογούμενα, διασκευαζόμενα, συσκευαζόμενα ή διανεμόμενα εις το έτερον τούτο Κράτος δι' επιχειρήσεώς τινος δια λογαριασμόν ή τη εντολή της πρώτης αναφερομένης επιχειρήσεως και

α) εκατέρα επιχειρήσις συμμετέχει αμέσως ή εμμέσως εις την διοίκησιν, έλεγchon ή κεφάλαιον της ετέρας επιχειρήσεως ή

β) τα ίδια πρόσωπα συμμετέχουν αμέσως ή εμμέσως εις την διοίκησιν, έλεγchon ή κεφάλαιον αμφοτέρων των επιχειρήσεων, τότε δια τους σκοπούς της παρούσης Συμβάσεως η πρώτη αναφερομένη επιχείρησις θα θεωρήται ότι έχει μόνιμον εγκατάστασιν εις το έτερον Κράτος και ότι διεξάγει εμπόριον ή ασχολείται με εργασίας εις το έτερον τούτο Κράτος μέσω της μόνιμου ταύτης εγκαταστάσεως.

Άρθρον 5

1. Εισόδημα εξ ακινήτου ιδιοκτησίας δύναται να φορολογηθή εις το Συμβαλλόμενον Κράτος όπου ευρίσκεται η τοιαύτη ιδιοκτησία.

2. Ο όρος «ακίνητος ιδιοκτησία» καθορίζεται συμφώνως προς τους νόμους του Συμβαλλομένου Κράτους εν τω οποίω ευρίσκεται η εν λόγω ιδιοκτησία. Ο όρος ούτος περιλαμβάνει εν πάση περιπτώσει παραρτήματα και παρακολουθήματα (ACCESSORY) της ακινήτου ιδιοκτησίας, ζώα κτηνοτροφίας και εξοπλισμόν χρησιμοποιούμενον εις την γεωργίαν και δασοκομίαν, δικαιώματα εφ' ων εφαρμόζονται αι διατάξεις της γενικής νομοθεσίας περί εγγείου ιδιοκτησίας, επικαρπίαν επί ακινήτου περιουσίας και δικαιώματα μεταβλητών ή παγίων καταβολών έναντι επεξεργασίας ή δικαιωμάτων επεξεργασίας μεταλλευτικών κοιτασμάτων ή πηγών ή άλλου φυσικού πλούτου. Πλοία, σκάφη και αεροσκάφη δεν θεωρούνται ως ακίνητος ιδιοκτησία.

3. Αι διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται επί εισοδήματος προερχομένου εξ αμέσου χρήσεως, εξ ενοικιάσεως ή χρήσεως υφ' οιανδήποτε ετέραν μορφήν της ακινήτου ιδιοκτησίας.

4. Αι διατάξεις των παραγράφων 1 και 3 εφαρμόζονται ωσαύτως επί εισοδήματος εξ ακινήτου ιδιοκτησίας επιχειρήσεως τινος και επί εισοδήματος εξ ακινήτου ιδιοκτησίας χρησιμοποιουμένης δια την παροχήν επαγγελματικών υπηρεσιών.

Άρθρον 6

1. Τα κέρδη επιχειρήσεως ενός των Συμβαλλομένων Κρατών φορολογούνται μόνον εν τω Κράτει τούτω, εκτός εάν η επιχείρησις διεξάγη εργασίαν εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει μέσω μονίμου εν αυτώ εγκαταστάσεως. Εάν η επιχείρησις διεξάγη εργασίας, ως ανωτέρω, τα κέρδη ταύτης δύνανται να φορολογηθούν εν τω ετέρω Κράτει, αλλά μόνον κατά το μέρος τούτων το προερχόμενον εκ της μονίμου ταύτης εγκαταστάσεως.

2. Εάν επιχείρησις ενός των Συμβαλλομένων Κρατών διεξάγη εργασίας εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει μέσω μονίμου εν αυτώ εγκαταστάσεως, θεωρούνται εις έκαστον Κράτος ότι ανήκουν εις την μόνιμον εγκατάστασιν, τα κέρδη άτινα υπολογίζεται ότι θα επραγματοποιούντο υπ' αυτής, εάν αυτή απετέλη διάφορον και ανεξάρτητον επιχείρησιν, ασχολουμένην με την αυτήν ή παρομοίαν δραστηριότητα, υπό τας αυτάς ή παρομοίας συνθήκας και ενεργούσαν τελείως ανεξαρτήτως από της επιχειρήσεως της οποίας αποτελεί μόνιμον εγκατάστασιν.

Εάν αι εις την διάθεσιν των ενδιαφερομένων φορολογικών αρχών πληροφορίαι δεν είναι επαρκείς δια να καθορίσουν τα κέρδη τα προερχόμενα εκ της μονίμου εγκαταστάσεως, η παρούσα παράγραφος δεν επηρεάζει την εφαρμογήν της νομοθεσίας εκάτερου Κράτους, εν σχέσει με την υποχρέωσιν της μονίμου εγκαταστάσεως προς καταβολήν φόρου επί ποσού καθοριζομένου δι' υπολογισμού διενεργουμένου υπό της φορολογικής αρχής του Κράτους τούτου. Νοείται ότι ο τοιούτος υπολογισμός θα διενεργήται καθ' ην έκτασιν αι εις την διάθεσιν της φορολογικής αρχής πληροφορίαι επιτρέπουν τούτο, συμφώνως προς την διατυπουμένην εις την παράγραφον ταύτην αρχήν.

3. Κατά τον καθορισμόν των κερδών της μονίμου εγκαταστάσεως εκπίπτουνται τα έξοδα τα πραγματοποιούμενα δια τους σκοπούς της μονίμου εγκαταστάσεως περιλαμβανομένων των διοικητικών και διαχειριστικών εν γένει εξόδων, ούτω πραγματοποιουμένων, είτε εντός του Κράτους εις το οποίον ευρίσκεται η μόνιμος εγκατάστασις ή αλλαχού.

4. Εφ' όσον κατά την κρατούσαν εις εν των Συμβαλλομένων Κρατών συνήθειαν, τα κέρδη τα προερχόμενα εκ της μονίμου εγκαταστάσεως καθορίζονται δια καταμερισμού των συνολικών κερδών της επιχειρήσεως εις τας διαφόρους αυτής πηγάς, αι διατάξεις της παρ. 2 ουδόλως εμποδίζουν το Συμβαλλόμενον τούτο Κράτος από του να καθορίση τα φορολογητέα κέρδη δια τοιούτου καταμερισμού, ως είθισται. Εν τούτοις, η χρησιμοποιουμένη μέθοδος καταμερισμού δέον να είναι τοιαύτη, ώστε το αποτέλεσμα να είναι σύμφωνον προς τας εν τω παρόντι άρθρω καθοριζόμενας αρχάς.

5. Ουδέν κέρδος θεωρείται ότι ανήκει εις μόνιμον εγκατάστασιν λόγω απλής αγοράς υπό της μονίμου ταύτης εγκαταστάσεως αγαθών ή εμπορευμάτων δια την επιχείρησιν.

6. Δια τους σκοπούς των προηγουμένων παραγράφων, τα κέρδη τα προερχόμενα εκ της μονίμου εγκαταστάσεως καθορίζονται δια της αυτής μεθόδου κατ' έτος, εκτός εάν υφίστανται βάσιμοι και επαρκείς λόγοι δια να γίνη το αντίθετον.

7. Εις ας περιπτώσεις εις τα κέρδη περιλαμβάνονται κατηγορίαι εισοδήματος περί των οποίων γίνεται μνεία ιδιαιτέρως εις έτερα άρθρα της παρούσης Συμβάσεως, τότε αι διατάξεις των άρθρων εκείνων δεν επηρεάζονται υπό των διατάξεων του παρόντος άρθρου.

Άρθρον 7

1. Κέρδη προερχόμενα εκ της εκμεταλλεύσεως πλοίων εις διεθνή επικοινωνίαν δεν φορολογούνται ειμή εντός του Συμβαλλομένου Κράτους όπου είναι νηολογημένα τα πλοία ταύτα ή παρά του οποίου εφωδιάσθησαν τους τίτλους εθνικότητός των.

2. Κέρδη προερχόμενα εκ της εκμεταλλεύσεως αεροσκαφών εις διεθνή επικοινωνίαν, δεν φορολογούνται ειμή εντός του Συμβαλλομένου Κράτους όπου ευρίσκεται η έδρα της πραγματικής διευθύνσεως των εργασιών της επιχειρήσεως.

Κατά συνέπειαν, η συντελεσθείσα δια της ανταλλαγής των από 16.11.1950 διακοινώσεων, συμφωνία μεταξύ Ελλάδος και Ηνωμένου Βασιλείου, αφορώσα εις την απαλλαγήν των κερδών εκ της εκμεταλλεύσεως αεροσκαφών, εις ας διακοινώσεις συμπεριλαμβάνεται και η Κύπρος, δεν θα εφαρμόζεται κατά την διάρκειαν της ισχύος της παρούσης Συμβάσεως.

Άρθρον 8

1. Εάν:

α) Επιχειρήσεις ενός των Συμβαλλομένων Κρατών μετέχη αμέσως ή εμμέσως εις την διοίκησιν, τον έλεγchon ή το κεφάλαιον επιχειρήσεως του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους ή

β) τα αυτά πρόσωπα συμμετέχουν αμέσως ή εμμέσως εις την διοίκησιν, τον έλεγchon ή το κεφάλαιον επιχειρήσεως ενός των Συμβαλλομένων Κρατών και επιχειρήσεως του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους, και εις εκατέραν των περιπτώσεων τίθενται ή επιβάλλονται μεταξύ των δύο επιχειρήσεων εις τας εμπορικές ή οικονομικές των σχέσεις όροι διάφοροι εκείνων οίτινες θα ετίθεντο μεταξύ ανεξαρτήτων επιχειρήσεων, τότε οιαδήποτε κέρδη τα οποία, εάν δεν υπήρχον οι όροι ούτοι, θα επραγματοποιούντο υπό μιας εκ των επιχειρήσεων, αλλά λόγω των όρων τούτων δεν επραγματοποιήθησαν, δύνανται να περιληφθούν εις τα κέρδη της επιχειρήσεως εκείνης και να φορολογηθούν αναλόγως.

2. Εάν αι εις την διάθεσιν των ενδιαφερομένων φορολογικών αρχών πληροφορία δεν είναι επαρκείς δια να καθορίσουν, δια τους σκοπούς της παρ. 1 του άρθρου τούτου, τα κέρδη άτινα θα έδει να είχαν προκύψει εις μίαν επιχειρήσιν, η παρούσα παράγραφος δεν επηρεάζει την εφαρμογήν της νομοθεσίας εκατέρου Κράτους, εν σχέσει με την υποχρέωσιν της επιχειρήσεως ταύτης προς καταβολήν φόρου επί ποσού καθοριζομένου δι' υπολογισμού διενεργουμένου υπό της φορολογικής αρχής του Κράτους τούτου. Νοείται ότι ο τοιούτος υπολογισμός θα διενεργήται καθ' ην έκτασιν αι εις την διάθεσιν της φορολογικής αρχής πληροφορία επιτρέπουν τούτο, συμφώνως προς την διατυπουμένην εις την παράγραφον ταύτην αρχήν.

Άρθρον 9

1. Μερίσματα καταβαλλόμενα υπό εταιρείας κατοίκου ενός των Συμβαλλομένων Κρατών εις κάτοικον του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους δύνανται να φορολογηθούν εις το έτερον τούτο Κράτος.

2. Εν τούτοις, τοιαύτα μερίσματα δύνανται να φορολογηθούν εν τω Συμβαλλομένω Κράτει εν τω οποίω είναι κάτοικος η καταβάλλουσα τα μερίσματα εταιρεία, συμφώνως προς την νομοθεσίαν του Κράτους τούτου, αλλά ο ούτως επιβαλλόμενος φορολογικός συντελεστής δέον να μη υπερβαίνη το 25% του ακαθαρίστου ποσού των μερισμάτων.

Η παρούσα παράγραφος δεν επηρεάζει την φορολογίαν της εταιρείας εν σχέσει προς τα κέρδη εξ ων καταβάλλονται τα μερίσματα.

3. Ο όρος «μερίσματα» ως χρησιμοποιείται εν τω παρόντι άρθρω σημαίνει εισόδημα εκ μετοχών, εκ μετοχών «επικαρπίας» ή δικαιωμάτων «επικαρπίας», εκ μετοχών μεταλλείων, εξ ιδρυτικών τίτλων ή εκ λοιπών δικαιωμάτων, εκτός χρεών ή απαιτήσεων, άτινα παρέχουν δικαίωμα συμμετοχής εις τα κέρδη, ως και εισόδημα εξ ετέρων εταιρικών δικαιωμάτων εξομοιουμένων, δυνάμει της φορολογικής

νομοθεσίας του Κράτους του οποίου τυγχάνει κάτοικος η ενεργούσα την διανομήν εταιρεία, προς το εκ μετοχών εισόδημα.

4. Αι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται εάν ο δικαιούχος των μερισμάτων, ων κάτοικος ενός των Συμβαλλομένων Κρατών, διατηρή εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει, του οποίου η καταβάλλουσα τα μερίσματα εταιρεία είναι κάτοικος, μόνιμον εγκατάστασιν με την οποίαν ο κάτοχος των μετοχών, δυνάμει των οποίων καταβάλλονται τα μερίσματα, συνδέεται στενώς. Εις την περίπτωσιν ταύτην εφαρμόζονται αι διατάξεις του άρθρου 6.

5. Εάν εταιρεία, τυγχάνουσα κάτοικος ενός των Συμβαλλομένων Κρατών, πραγματοποιή κέρδη ή εισόδημα εκ του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους, το έτερον τούτο Κράτος δεν δύναται να επιβάλη φόρον επί των μερισμάτων άτινα καταβάλλονται υπό της εταιρείας εις πρόσωπα μη κατοικούντα εν τω ετέρω τούτω Κράτει ή να υπαγάγη τα αδιανέμητα κέρδη της εταιρείας εις φόρον επί των αδαινεμήτων κερδών, ακόμη και εάν τα καταβαλλόμενα μερίσματα ή τα αδιανέμητα κέρδη συνιστούν εν όλω ή εν μέρει κέρδη ή εισοδήματα προκύπτοντα εν τω ετέρω τούτω Κράτει.

Άρθρον 10

1. Τόκοι προκύπτοντες εις εν των Συμβαλλομένων Κρατών και καταβαλλόμενοι εις κάτοικον του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους δύναται να φορολογηθούν εις το έτερον τούτο Κράτος.

2. Εν τούτοις, τοιούτοι τόκοι δύναται να φορολογηθούν εν τω Συμβαλλομένω Κράτει εν τω οποίω ούτοι προκύπτουσι, συμφώνως προς τον νόμον του Κράτους τούτου, αλλά ο ούτως επιβαλλόμενος φορολογικός συντελεστής δεν θα υπερβαίνη το 10% του ποσού των τόκων.

Αι αρμόδιαι αρχαί των Συμβαλλομένων Κρατών θα καθορίσουν δι' αμοιβαίας συμφωνίας τας προϋποθέσεις εφαρμογής του περιορισμού τούτου.

3. Ο όρος «τόκοι», ως χρησιμοποιείται εν τω παρόντι άρθρω σημαίνει εισόδημα εκ κρατικών χρεωγράφων, ομολογιών ή χρεωστικών τίτλων, ανεξαρτήτως εάν ούτοι εξασφαλίζονται ή ου δι' υποθήκης και ανεξαρτήτως εάν παρέχουν ή μη δικαίωμα συμμετοχής εις κέρδη, απαιτήσεις εξ οφειλών οιασδήποτε φύσεως ως επίσης και παν έτερον εισόδημα εξομοιούμενον, συμφώνως προς την φορολογικήν νομοθεσίαν του Κράτους, εν τω οποίω προκύπτει το εισόδημα, προς εισόδημα εκ δανεισθέντων χρημάτων.

4. Αι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται οσάκις ο δικαιούχος των τόκων, ων κάτοικος του ενός των Συμβαλλομένων Κρατών, διατηρεί εν τω ετέρω των Συμβαλλομένων Κρατών, εν τω οποίω προκύπτει ο τόκος, μόνιμον εγκατάστασιν μετά της οποίας η απαίτησις εξ οφειλής, εξ ης προκύπτει ο τόκος, συνδέεται στενώς. Εις την περίπτωσιν ταύτην εφαρμόζονται αι διατάξεις του άρθρου 6.

5. Τόκοι θεωρούνται προκύπτοντες εις εν των Συμβαλλομένων Κρατών εάν ο καταβάλλων είναι αυτό τούτο το Κράτος, πολιτική υποδιαίρεσις, τοπική αρχή ή κάτοικος του Κράτους τούτου. Εάν όμως ο καταβάλλων τους τόκους, ανεξαρτήτως εάν ούτος είναι ή ου κάτοικος ενός των Συμβαλλομένων Κρατών, έχη εις εν των Συμβαλλομένων Κρατών μόνιμον εγκατάστασιν δια την οποίαν συνήφθη η οφειλή και εφ' ης καταβάλλονται οι τόκοι, οι τόκοι δε ούτοι βαρύνουν την μόνιμον ταύτην εγκατάστασιν, τότε οι εν λόγω τόκοι θεωρούνται προκύπτοντες εις το Συμβαλλόμενον Κράτος εις ο ευρίσκεται η μόνιμος εγκατάστασις.

6. Εάν, λόγω ειδικής σχέσεως μεταξύ καταβάλλοντος και δικαιούχου ή μεταξύ αμοιβαίων τούτων και άλλου τινός προσώπου, το ποσόν των καταβαλλομένων τόκων των αφορώντων την εξ οφειλής απαίτησιν, δια την οποίαν καταβάλλονται, υπερβαίνη το ποσόν το οποίον θα συνεφωνήτο μεταξύ οφειλέτου και δικαιούχου, ελλείψει τοιαύτης σχέσεως, αι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται μόνον επί του τελευταίου μνημονευθέντος ποσού. Εν τη περιπτώσει ταύτη, το υπερβάλλον μέρος του

καταβαλλομένου ποσού φορολογείται, συμφώνως προς την νομοθεσίαν εκάστου Συμβαλλομένου Κράτους, λαμβανομένων δεόντως υπ' όψιν των λοιπών διατάξεων της παρούσης Συμβάσεως.

Άρθρον 11

1. Δικαιώματα προκύπτοντα εντός ενός των Συμβαλλομένων Κρατών και καταβαλλόμενα εις κάτοικον του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους θα φορολογούνται μόνον εν τω ετέρω τούτω Κράτει.

2. Ο όρος «δικαιώματα», ως χρησιμοποιείται εν τω άρθρω τούτω, σημαίνει πληρωμάς πάσης φύσεως, γενομένης έναντι χρήσεως ή δικαιώματος χρήσεως συγγραφικού δικαιώματος φιλολογικής, καλλιτεχνικής ή επιστημονικής εργασίας, περιλαμβανομένων ταινιών προγραμμάτων τηλεόρασεως, ευρεσιτεχνίας, εμπορικού σήματος, σχεδίου ή τύπου, μηχανικού σχεδίου, μυστικού τύπου ή διαδικασίας παραγωγής ή δια την χρήσιν ή δικαίωμα χρήσεως βιομηχανικού, εμπορικού ή επιστημονικού εξοπλισμού ή δια πληροφορίας αφορώσας βιομηχανικήν, εμπορικήν ή επιστημονικήν εμπειρίαν.

3. Αι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν θα εφαρμόζονται εάν ο δικαιούχος των δικαιωμάτων, ων κάτοικος ενός των Συμβαλλομένων Κρατών, διατηρή εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει, εν τω οποίω προκύπτουν τα δικαιώματα, μόνιμον εγκατάστασιν μετά της οποίας το δικαίωμα ή η ιδιοκτησία εξ ης πηγάζουσι ταύτα, συνδέονται στενώς. Εις την περίπτωσιν ταύτην εφαρμόζονται αι διατάξεις του άρθρου 6.

4. Εις ην περίπτωσιν λόγω ειδικής σχέσεως μεταξύ καταβάλλοντος και λαμβάνοντος ή μεταξύ αμφοτέρων τούτων και άλλου τινός προσώπου, το ποσόν των καταβαλλομένων δικαιωμάτων, λαμβανομένης υπ' όψιν της χρήσεως του δικαιώματος ή των πληροφοριών δια τας οποίας καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσόν το οποίον ήθελε συμφωνηθή μεταξύ καταβάλλοντος και λαμβάνοντος εάν δεν υπήρχε η εν λόγω σχέσις, αι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται μόνο επί του τελευταίου μνημονευθέντος ποσού. Εις την περίπτωσιν ταύτην, το υπερβάλλον μέρος του καταβαλλομένου ποσού θα φορολογηται συμφώνως προς την νομοθεσίαν εκάστου Συμβαλλομένου Κράτους λαμβανομένων δεόντως υπ' όψιν των λοιπών διατάξεων της παρούσης Συμβάσεως.

5. Αι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν θα έχουν επίδρασιν τινα επί του δικαιώματος ενός των Συμβαλλομένων Κρατών προς επιβολήν φόρου υπολογιζομένου επί συντελεστή μέχρι 5% επί του ακαθαρίστου ποσού οιοδήποτε είδους πληρωμής λαμβανομένης υπό κατοίκου του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους έναντι χρήσεως ή δικαιώματος χρήσεως κινηματογραφικών ταινιών (εκτός των ταινιών των προβαλλομένων εις την τηλεόρασιν).

Άρθρον 12

1. Κέρδη εξ απαλλοτριώσεως ακινήτου ιδιοκτησίας, ως καθορίζεται εν τη παραγράφω 2 του άρθρου 5, δύνανται να φορολογηθούν εις το Συμβαλλόμενον Κράτος, εις το οποίον ευρίσκεται η εν λόγω ιδιοκτησία.

2. Κέρδη εξ απαλλοτριώσεως κινητής ιδιοκτησίας αποτελούσης τμήμα της επαγγελματικής περιουσίας μόνιμου εγκαταστάσεως την οποίαν ή επιχείρησις ενός των Συμβαλλομένων Κρατών διατηρεί εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει ή εκ κινητής ιδιοκτησίας ανηκούσης εις σταθεράν βάσιν την οποίαν κάτοικος ενός των Συμβαλλομένων Κρατών διαθέτει εις το έτερον Συμβαλλόμενον Κράτος προς τον σκοπόν παροχής επαγγελματικών υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων των κερδών εκ της απαλλοτριώσεως της τοιαύτης μόνιμου εγκαταστάσεως (μόνης ή ομού μετά της όλης επιχειρήσεως) ή της τοιαύτης σταθεράς βάσεως, δύνανται να φορολογηθούν εν τω ετέρω Κράτει.

Εν τούτοις, κέρδη εξ απαλλοτριώσεως πλοίων και αεροσκαφών εκτελούντων διεθνείς μεταφοράς και εκ κινητής ιδιοκτησίας ήτις συνδέεται με την λειτουργίαν των εν λόγω πλοίων και αεροσκαφών

φορολογούνται μόνον εις το Συμβαλλόμενον Κράτος, εις το οποίον τα κέρδη εκ των προαναφερθέντων πλοίων και αεροσκαφών φορολογούνται, βάσει των διατάξεων του άρθρου 7 της παρούσης συμβάσεως.

3. Κέρδη εξ απαλλοτριώσεως οιασδήποτε περιουσίας πλην της μνημονευομένης εις τας παραγράφους 1 και 2 θα φορολογούνται μόνον εις το Συμβαλλόμενον Κράτος του οποίου ο απαλλοτριών ιδιοκτήτης τυγχάνει κάτοικος.

Άρθρον 13

1. Εισόδημα κτώμενον υπό κατοίκου ενός των Συμβαλλομένων Κρατών έναντι επαγγελματικών υπηρεσιών ή ετέρας ανεξαρτήτου δραστηριότητας παρομοίας φύσεως θα φορολογηται μόνον εν τω Κράτει τούτω εκτός εάν ούτος διατηρή τοιαύτην σταθεράν βάσιν εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει προς τον σκοπόν της ασκήσεως της δραστηριότητός του. Εάν ούτος διατηρή τοιαύτην σταθεράν βάσιν, το εισόδημα δύναται να φορολογηθή εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει, αλλά μόνον καθ' ο μέρος τούτο προέρχεται εκ της σταθεράς ταύτης βάσεως.

2. Ο όρος «επαγγελματικά υπηρεσία» συμπεριλαμβάνει ειδικότερον ανεξαρτήτους επιστημονικάς, φιλολογικάς, καλλιτεχνικάς, εκπαιδευτικάς ή διδακτικάς δραστηριότητας, ως επίσης ανεξαρτήτους δραστηριότητας ιατρών, δικηγόρων, μηχανικών, αρχιτεκτόνων, οδοντιάτρων και λογιστών.

Άρθρον 14

1. Τηρουμένων των διατάξεων των άρθρων 15,17 και 18, μισθοί, ημερομίσθια και άλλαι παρομοίας φύσεως αμοιβαί κτώμεναι υπό κατοίκου ενός των Συμβαλλομένων Κρατών έναντι εμμίσθου απασχολήσεως θα φορολογούνται μόνον εν τω Κράτει τούτω, εκτός εάν η έμμισθος απασχόλησις ασκείται εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει. Εάν η έμμισθος απασχόλησις ασκείται ούτω, η εξ αυτής κτωμένη αμοιβή δύναται να φορολογηθή εν τω ετέρω Κράτει.

2. Ανεξαρτήτως των διατάξεων της παραγράφου 1 αποζημίωσις κτωμένη υπό κατοίκου ενός των Συμβαλλομένων Κρατών, έναντι εμμίσθου απασχολήσεως ασκουμένης εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει θα φορολογηται μόνον εις το πρώτον μνημονευθέν Κράτος εάν:

α) ο λαμβάνων ευρίσκεται εις το έτερον Κράτος δια χρονικήν περίοδον ή περιόδους μη υπερβαινούσας συνολικάς τας 183 ημέρας κατά το οικείον φορολογικόν έτος, και

β) η αποζημίωσις καταβάλλεται υπό ή δια λογαριασμόν εργοδότη ο οποίος δεν είναι κάτοικος του ετέρου Κράτους, και

γ) η αποζημίωσις να μη βαρύνη την μόνιμον εγκατάστασιν ή την σταθεράν βάσιν, την οποίαν ο εργοδότης διατηρεί εν τω ετέρω Κράτει.

3. Ανεξαρτήτως των προηγουμένων διατάξεων του παρόντος άρθρου, αποζημίωσις έναντι εμμίσθου απασχολήσεως παρεχομένης επί πλοίου ή αεροσκάφους εις διεθνείς μεταφοράς, δύναται να φορολογηθή εις το Συμβαλλόμενον Κράτος εις το οποίον τα κέρδη εκ της εκμεταλλεύσεως του πλοίου ή του αεροσκάφους φορολογούνται, βάσει των διατάξεων του άρθρου 7 της παρούσης συμβάσεως.

Άρθρον 15

Αμοιβαί διευθυντών και παρόμοιαι πληρωμαί κτώμεναι υπό κατοίκου ενός των Συμβαλλομένων Κρατών υπό την ιδιότητά του, ως μέλους Διοικητικού Συμβουλίου Εταιρείας, ήτις είναι κάτοικος του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους, δύναται να φορολογηθούν εν τω ετέρω τούτω Κράτει.

Άρθρον 16

Ανεξαρτήτως των διατάξεων των άρθρων 13 και 14 εισόδημα κτώμενον υπό προσώπων παρεχόντων υπηρεσίας δημοσίας ψυχαγωγίας, ως καλλιτεχνών θεάτρου, κινηματογράφου, ραδιοφώνου ή τηλεοράσεως και υπό μουσικών και αθλητών εκ της προσωπικής αυτών δραστηριότητος δύναται να φορολογηθή εν τω Συμβαλλομένω Κράτει όπου διεξάγεται η τιοιαύτη δραστηριότης.

Άρθρον 17

Τηρουμένων των διατάξεων της παραγράφου 1 του άρθρου 18, συντάξεις και άλλαι παρομοίας φύσεως αποζημιώσεις καταβαλλόμεναι εις κάτοικον ενός των Συμβαλλομένων Κρατών έναντι προσφερθείσης εμμίσθου υπηρεσίας θα φορολογούνται μόνον εν τω Κράτει τούτω.

Άρθρον 18

1. Αμοιβαί, συμπεριλαμβανομένων συντάξεων, καταβαλλόμεναι υπό τινος Συμβαλλομένου Κράτους εις οιονδήποτε άτομον έναντι υπηρεσιών παρασχεθεισών εις το Κράτος τούτο κατά την άσκησιν λειτουργήματος Κυβερνητικού χαρακτήρος, φορολογούνται μόνον εις το Κράτος τούτο, εκτός εάν το άτομον είναι υπήκοος του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους, χωρίς να είναι επίσης υπήκοος του πρώτου μνημονευομένου Κράτους.

2. Αι διατάξεις της παραγράφου 1, δεν θα έχουν εφαρμογήν επί αμοιβών ή συντάξεων, δι' υπηρεσίας εχούσας σχέσιν με εμπόριον ή εργασίας ασκουμένας υπό ενός των Συμβαλλομένων Κρατών ή των προς τούτο εξομοιουμένων Οργανισμών.

Εις την περίπτωσιν ταύτην εφαρμόζονται αι διατάξεις των άρθρων 14, 15 και 17 της παρούσης Συμβάσεως.

Άρθρον 19

1. Αποζημίωσις την οποίαν άτομον ενός των Συμβαλλομένων Κρατών λαμβάνει εκ της αναλήψεως μελέτης ή ερεύνης ανωτέρας βαθμίδος ή δια διδασκαλίαν κατά το διάστημα προσωρινής διαμονής μη υπερβαινούσης τα δύο έτη, εις Πανεπιστήμιον, Ινστιτούτον Ερευνών, Σχολείον, Κολλέγιον ή έτερον παρόμοιον ίδρυμα εις το έτερον των Συμβαλλομένων Κρατών δεν θα φορολογηται εις το Κράτος τούτο.

2. Χρηματικά ποσά, τα οποία λαμβάνει δια την συντήρησιν, εκπαίδευσιν ή εξάσκησιν του σπουδαστής ή μαθητευόμενος εις επάγγελμα, ο οποίος είναι ή ήτο κάτοικος ενός των Συμβαλλομένων Κρατών και ο οποίος παραμένει εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει αποκλειστικώς και μόνον προς τον σκοπόν της εκπαιδεύσεως ή εξασκήσεώς του, δεν θα φορολογούνται εις το έτερον Συμβαλλόμενον Κράτος, εφ' όσον τα ποσά ταύτα καταβάλλονται εις αυτόν εκ πηγών ευρισκομένων εκτός του ετέρου τούτου Συμβαλλομένου Κράτους.

3. Αποζημίωσις την οποίαν σπουδαστής ή μαθητευόμενος εις επάγγελμα, ο οποίος είναι ή ήτο κάτοικος ενός των Συμβαλλομένων Κρατών, κτάται εξ εμμίσθου απασχολήσεως παρεχομένης υπ' αυτού εις το έτερον Συμβαλλόμενον Κράτος δια σκοπούς πρακτικής εξασκήσεώς του, δια περιόδον ή περιόδους μη υπερβαινούσας εν συνόλω τας 183 ημέρας κατά το οικείον φορολογικόν έτος, δεν θα φορολογούνται εις το έτερον τούτο Κράτος.

Άρθρον 20

Εισόδημα προερχόμενον εκ πηγών εντός του ενός των Συμβαλλομένων Κρατών και κτώμενον υπό κατοίκου του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους μη αναφερόμενον ρητώς εις τα προηγούμενα άρθρα της παρούσης Συμβάσεως, θα φορολογηται μόνον εις το έτερον τούτο Κράτος.

Άρθρον 21

1. Οι νόμοι των Συμβαλλομένων Κρατών θα συνεχίσουν να έχουν εφαρμογή επί της φορολογίας του εισοδήματος του προκύπτοντος εις εκάτερον των Συμβαλλομένων Κρατών εκτός αντιθέτου ρητής προβλέψεως εν τη παρούση Συμβάσει. Οσάκις εισόδημά τι φορολογείται εις αμφοτέρα τα Συμβαλλόμενα Κράτη, η αποφυγή της διπλής φορολογίας θα επιτυγχάνεται συμφώνως προς τας διατάξεις των κατωτέρω παραγράφων του άρθρου τούτου.

2. Τηρουμένων των διατάξεων της Ελληνικής φορολογικής νομοθεσίας εν σχέσει με την παρεχομένην έκπτωσιν υπό μορφήν πιστώσεως έναντι του Ελληνικού φόρου, του καταβλητέου εις εδάφη εκτός της Ελλάδος φόρου, ο Κυπριακός φόρος ο καταβλητέος συμφώνως προς την φορολογικήν νομοθεσίαν της Κύπρου, είτε αμέσως είτε εμμέσως δια παρακρατήσεως, εν σχέσει προς εισόδημα προερχόμενον εκ πηγών εντός της Κύπρου, θα παρέχεται ως πίστωσης έναντι του Ελληνικού φόρου του καταβλητέου επί του εισοδήματος τούτου. Εάν το εισόδημα τούτο είναι σύνηθες μέρος καταβαλλόμενον υπό Εταιρείας κατοίκου Κύπρου, η πίστωση θα λαμβάνη υπ' όψιν (πλέον του Κυπριακού φόρου εν σχέσει με το μέρος) τον Κυπριακόν φόρον τον καταβλητέον υπό της εταιρείας εν σχέσει με τα κέρδη της, και, εάν τούτο είναι μέρος καταβαλλόμενον εις προνομιούχους μετοχάς αντιπροσωπεύοντος αμφοτέρα, ήτοι μέρος εις σταθερόν συντελεστήν, εις τον οποίον δικαιούνται αι μετοχαί και πρόσθετον συμμετοχήν εις τα κέρδη, ο Κυπριακός φόρος, ούτω καταβλητέος υπό της εταιρείας, θα λαμβάνηται ομοίως υπ' όψιν καθ' ο μέρος το μέρος υπερβαίνει τον σταθερόν τούτον συντελεστήν.

3. Δια τους σκοπούς της παραγράφου 2, ο όρος «καταβλητέος Κυπριακός φόρος» θεωρείται ότι περιλαμβάνει:

α) Τον Κυπριακόν φόρον όστις θα έδει να κατεβάλλετο επί οίωνδήποτε κερδών ή τόκων, απαλλασσομένων ή εξαιρουμένων του κυπριακού φόρου λόγω παροχής φορολογικών κινήτρων.

β) Τον Κυπριακόν φόρον όστις θα έδει να παρεκρατείτο εξ οίωνδήποτε μερισμάτων καταβαλλομένων εκ κερδών απαλλασσομένων ή εξαιρουμένων του Κυπριακού φόρου λόγω παροχής φορολογικών κινήτρων.

4. Τηρουμένων των διατάξεων της φορολογικής νομοθεσίας της Κύπρου, εν σχέσει με την παρεχομένην έκπτωσιν υπό μορφήν πιστώσεως έναντι του Κυπριακού φόρου του καταβλητέου εις εδάφη εκτός της Κύπρου φόρου, ο Ελληνικός φόρος ο καταβλητέος συμφώνως προς την φορολογικήν νομοθεσίαν της Ελλάδος, είτε αμέσως είτε εμμέσως δια παρακρατήσεως, εν σχέσει προς εισόδημα προερχόμενον εκ πηγών εντός της Ελλάδος, θα παρέχεται ως πίστωσης έναντι του Κυπριακού φόρου του καταβλητέου επί του εισοδήματος τούτου.

Εάν το τοιούτον εισόδημα είναι σύνηθες μέρος καταβαλλόμενον υπό εταιρείας κατοίκου Ελλάδος, η πίστωση θα λαμβάνη υπ' όψιν (πλέον του ελληνικού φόρου εν σχέσει με το μέρος) τον Ελληνικόν φόρον τον καταβλητέον υπό της εταιρείας εν σχέσει με τα κέρδη της και, εάν τούτο είναι μέρος καταβαλλόμενον εις προνομιούχους μετοχάς αντιπροσωπεύοντος αμφοτέρα, ήτοι μέρος εις σταθερόν συντελεστήν, εις τον οποίον δικαιούνται αι μετοχαί και πρόσθετον συμμετοχήν εις τα κέρδη, ο Ελληνικός φόρος, ούτω καταβλητέος υπό της εταιρείας, θα λαμβάνηται ομοίως υπ' όψιν καθ' ο μέρος το μέρος υπερβαίνει τον σταθερόν τούτον συντελεστήν.

5. Δια τους σκοπούς της παραγράφου 4 ο όρος «καταβλητέος Ελληνικός φόρος» θεωρείται ότι περιλαμβάνει:

α) Τον Ελληνικόν φόρον όστις θα έδει να κατεβάλλετο επί οίωνδήποτε κερδών ή τόκων, απαλλασσομένων ή εξαιρουμένων του Ελληνικού φόρου λόγω παροχής φορολογικών κινήτρων.

β) Τον Ελληνικόν φόρον όστις θα έδει να παρεκρατείτο εξ οιωνδήποτε μερισμάτων καταβαλλομένων εκ κερδών απαλλασσομένων ή εξαιρουμένων του Ελληνικού φόρου λόγω παροχής φορολογικών κινήτρων.

6. Εάν άτομον κάτοικος της Ελλάδος, δια τους σκοπούς του Ελληνικού φόρου και κάτοικος επίσης της Κύπρου, δια τους σκοπούς του Κυπριακού φόρου, κτάται εισόδημα εκ πηγών ευρισκομένων εκτός και της Ελλάδος και της Κύπρου, δύναται να επιβληθή φόρος επί του εισοδήματος τούτου υφ' εκάστου των Συμβαλλομένων Κρατών (συμφώνως προς την φορολογικήν νομοθεσίαν την ισχύουσαν εν τω Συμβαλλομένω τούτω Κράτει και προς οιανδήποτε υφισταμένην Σύμβασιν, περί αποφυγής της διπλής φορολογίας του εισοδήματος, μεταξύ του Συμβαλλομένου τούτου Κράτους και του εδάφους εκ του οποίου το εισόδημα προέκυπεν) αλλά θα παρέχεται πίστωση εναντι του φόρου του επιβαλλομένου υφ' εκάστου Συμβαλλομένου Κράτους - επί του τμήματος εκείνου του εισοδήματος όπερ υπόκειται εις φόρον εις αμφοτέρα τα Συμβαλλόμενα Κράτη - η οποία πίστωση φέρει την ιδίαν αναλογίαν προς το ποσόν του φόρου τούτου (ως ούτος περιορίζεται δια της μειώσεως υπό οιανδήποτε εκπτώσεως χορηγουμένης εν σχέσει με τον φόρον τον καταβλητέον εις την χώραν εν τη οποία προέκυπεν το εισόδημα) ή προς το ποσόν του φόρου του επιβαλλομένου υπό του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους (περιοριζόμενου ως προελέχθη), οιονδήποτε τούτων είναι το ολιγώτερον, ως το πρότερον ποσόν (προ οιανδήποτε τιαύτης μειώσεως) φέρει προς το άθροισμα αμφοτέρων των ποσών (προ οιανδήποτε τιαύτης μειώσεως).

7. Δια τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, κέρδη ή αμοιβαί προκύπτουσαι εκ της ασκήσεως επαγγέλματος ή εξ εμμίσθου απασχολήσεως εις εν των Συμβαλλομένων Κρατών θα θεωρούνται εισόδημα προερχόμενον εκ πηγών εντός του Συμβαλλομένου τούτου Κράτους και αι υπηρεσίαι ατόμου τινός αι παρεχόμεναι εν όλω ή κυρίως επί πλοίου νηολογημένου εις εν των Συμβαλλομένων Κρατών ή επί αεροσκάφους ευρισκομένου υπό την εκμετάλλευσιν κατοίκου ενός των Συμβαλλομένων Κρατών, θα θεωρούνται ότι παρέχονται εντός του Συμβαλλομένου τούτου Κράτους.

Άρθρον 22

1. Οι υπήκοοι ενός των Συμβαλλομένων Κρατών δεν θα υπόκεινται εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει εις οιανδήποτε φορολογίαν ή οιανδήποτε σχετικήν μεταχειρίσιν διάφορον ή επαχθεστέραν της φορολογίας και της σχετικής μεταχειρίσεως εις ας, υπό τας αυτάς συνθήκας, υπόκεινται ή ενδέχεται να υπαχθώσιν οι υπήκοοι του ετέρου τούτου Κράτους.

2. Ο όρος «υπήκοοι» σημαίνει:

α) Πάντα τα άτομα, άτινα κέκτηνται την εθνικότητα ενός των Συμβαλλομένων Κρατών

β) Πάντα τα νομικά πρόσωπα, προσωπικάς εταιρείας, ή άλλης μορφής ενώσεις προσώπων, αναγνωριζόμενα ως τιαύτα υπό της ισχυούσης νομοθεσίας εκάστου των Συμβαλλομένων Κρατών.

3. Η φορολογία μονίμου εγκαταστάσεως επιχειρήσεως του ενός των Συμβαλλομένων Κρατών εις το έτερον Συμβαλλόμενον Κράτος δέον να μη τυγχάνη ολιγώτερον ευνοϊκή εν τω ετέρω τούτω Κράτει από την επιβαλλομένην φορολογίαν επί επιχειρήσεων του ετέρου τούτου Κράτους ασχολουμένων με την αυτήν δραστηριότητα.

Η παρούσα διάταξις δεν δύναται να ερμηνευθή ως υποχρεώνουσα το Συμβαλλόμενον Κράτος να χορηγή εις κατοίκους του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους οιανδήποτε προσωπικάς εκπτώσεις, απαλλαγάς και μειώσεις φορολογικής φύσεως λόγω πολιτικής καταστάσεως ή οικογενειακών υποχρεώσεων τας οποίας χορηγεί εις τους ιδικούς του κατοίκους.

4. Επιχειρήσεις του ενός των Συμβαλλομένων Κρατών, των οποίων το κεφάλαιον εν όλω η έν μέρει ανήκει ή ελέγχεται, αμέσως ή εμμέσως, υπό ενός ή περισσοτέρων κατοίκων του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους, δεν θα υποβάλλωνται εις το πρώτον μνημονευθέν Συμβαλλόμενον Κράτος εις οιανδήποτε φορολογίαν ή οιανδήποτε σχετικήν μεταχειρίσιν διάφορον ή επαχθεστέραν της φορολογίας και της

σχετικής μεταχειρίσεως εις ας υποβάλλονται ή ενδέχεται να υποβληθώσιν άλλαι παρόμοιαι επιχειρήσεις του εν λόγω πρώτου μνημονευθέντος Κράτους.

5. Εν τω παρόντι άρθρω ο όρος «φορολογία» σημαίνει τους φόρους οι οποίοι αποτελούν αντικείμενον της παρούσης Συμβάσεως.

Άρθρον 23

1. Εάν κάτοικος ενός των Συμβαλλομένων Κρατών θεωρή ότι αι ενέργειαι του ενός ή και αμφοτέρων των Συμβαλλομένων Κρατών έχουν ή θα έχουν δι' αυτόν ως αποτέλεσμα την επιβολήν φορολογίας μη συναδούσης προς την παρούσαν Σύμβασιν, ούτος, ανεξαρτήτως των μέσων θεραπείας των προβλεπομένων υπό των εθνικών νόμων των εν λόγω Κρατών, δύναται να θέση την περίπτωσίν του υπ' όψιν της αρμοδίας αρχής του Συμβαλλομένου Κράτους του οποίου τυγχάνει κάτοικος.

2. Η αρμοδία αρχή οφείλει, εάν η αντίρρησης θεωρηθή βάσιμος και δεν είναι εις θέσιν η ίδια να δώση την κατάλληλον λύσιν, να επιλύση την περίπτωσιν δι' αμοιβαίας συμφωνίας μετά της αρμοδίας αρχής του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους προς τον σκοπόν της αποφυγής φορολογίας μη συναδούσης προς την Σύμβασιν.

3. Αι αρμόδιαι αρχαί των Συμβαλλομένων Κρατών οφείλουν να επιλύωσι δι' αμοιβαίας συμφωνίας οιασδήποτε δυσχερείας ή αμφιβολίας ανακυπούσας εκ της ερμηνείας ή της εφαρμογής της Συμβάσεως. Δύνανται επίσης να συμβουλευώνται αλλήλας δια την αποφυγήν της διπλής φορολογίας εις περιπτώσεις μη προβλεπομένας υπό της Συμβάσεως.

4. Αι αρμόδιαι αρχαί των Συμβαλλομένων Κρατών δύναται να επικοινωνούν μεταξύ των απ' ευθείας προς τον σκοπόν επιτεύξεως συμφωνίας υπό την έννοιαν των προηγουμένων παραγράφων. Εάν κριθή σκόπιμον να λάβη χώραν προφορική ανταλλαγή γνώμων, δι' επίτευξιν συμφωνίας, η ανταλλαγή αυτή δύναται να πραγματοποιηθεί μέσω επιτροπής αποτελουμένης εξ αντιπροσώπων των αρμοδίων αρχών των Συμβαλλομένων Κρατών.

Άρθρον 24

1. Αι αρμόδιαι αρχαί των Συμβαλλομένων Κρατών θα ανταλλάσσουν σχετικάς πληροφορίας αναγκαίας δια την εφαρμογήν της παρούσης Συμβάσεως και των εσωτερικών νόμων των Συμβαλλομένων Κρατών οίτινες αναφέρονται εις φόρους αποτελούντας αντικείμενον της παρούσης Συμβάσεως και καθ' ην έκτασιν η φορολογία αυτή συνάδει προς την παρούσαν Σύμβασιν.

Οιαδήποτε πληροφορία ούτως ανταλλασσομένη θα θεωρήται απόρρητος και δεν θα αποκαλύπτηται εις οιαδήποτε πρόσωπα ή αρχάς ετέρας πλην εκείνων αίτινες είναι επιφορτισμένοι με την βεβαίωσιν ή είσπραξιν των φόρων, περιλαμβανομένων και των επιφορτισμένων με τον δικαστικόν προσδιορισμόν τούτων και οίτινες φόροι αποτελούν αντικείμενον της Συμβάσεως.

2. Αι διατάξεις της παραγράφου 1 εις ουδεμίαν περίπτωσιν θα έχωσιν την έννοιαν επιβολής επί ενός των Συμβαλλομένων Κρατών της υποχρεώσεως:

α) Να εφαρμόζη διοικητικά μέτρα ευρισκόμενα εις αντίθεσιν προς τους νόμους ή την διοικητικήν πρακτικήν αυτού ή του ετέρου των Συμβαλλομένων Κρατών.

β) Να χορηγή στοιχεία τα οποία δεν παρέχονται βάσει των νόμων ή της συνήθους διοικητικής διαδικασίας αυτού ή του ετέρου των Συμβαλλομένων Κρατών.

γ) Να παρέχη πληροφορίας αίτινες ήθελον αποκαλύψει οιονδήποτε συναλλακτικόν, επιχειρηματικόν, βιομηχανικόν, εμπορικόν ή επαγγελματικόν απόρρητον ή επαγγελματικήν μέθοδον ή πληροφορίας, η αποκάλυψις των οποίων θα ήτο αντίθετος προς την δημοσίαν τάξιν (ordre public).

Άρθρον 25

Ουδέν εν τη παρούση συμβάσει θέλει επιδράσει επί των φορολογικών προνομίων των διπλωματικών ή προξενικών υπαλλήλων οίτινες διέπονται υπό των γενικών κανόνων του διεθνούς δικαίου ή των διατάξεων ειδικών συμφωνιών.

Άρθρο 26

1. Η παρούσα Σύμβασις θα επικυρωθή και οι τίτλοι κυρώσεως θα ανταλλαγώσιν εις Αθήνας το ταχύτερον δυνατόν.

2. Η ισχύς της Συμβάσεως άρχεται άμα τη ανταλλαγή των τίτλων κυρώσεως και αι διατάξεις ταύτης θα εφαρμοσθούν επί εισοδημάτων προκυψάντων κατά ή μετά την πρώτην ημέραν του Ιανουαρίου του έτους 1967.

Άρθρον 27

Η παρούσα Σύμβασις θα παραμείνη εν ισχύϊ μέχρις ότου καταγγελθή υφ' ενός των Συμβαλλομένων Κρατών. Εκάτερον των Συμβαλλομένων Κρατών δύναται να καταγγείλη την Σύμβασιν δια της διπλωματικής οδού κατόπιν επιδόσεως ειδοποιήσεως περί λήξεως ισχύος, τουλάχιστον εξ μήνας προ του τέλους οιουδήποτε ημερολογιακού έτους.

Εν τοιαύτη περιπτώσει η Σύμβασις παύει ισχύουσα δια τα εισοδήματα τα προκύπτοντα κατά ή μετά την πρώτην ημέραν του Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους, όπερ έπεται του έτους εντός του οποίου επεδόθη η ειδοποίησις λήξεως της ισχύος.

Εγένετο εν Αθήναις εις διπλούν σήμερον την 30ήν Μαρτίου του έτους 1968 εις την Ελληνικήν γλώσσαν.

Ο παρών νόμος θέλει ισχύσει από της δημοσιεύσεώς του εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

CONVENTION²

The Government of the Kingdom of Greece and the Government of the Republic of Cyprus, desiring to avoid double taxation and to prevent fiscal evasion with respect to taxes on income, have agreed to conclude the following Convention. For that purpose they have appointed as their plenipotentiaries:

The Government of the Kingdom of Greece: His Excellency Mr. Panayotis Pipinelis, Minister for Foreign Affairs;

The Government of the Republic of Cyprus: His Excellency Mr. Nikolaos Kranidiotis, Ambassador of the Republic of Cyprus,

who, having communicated to one another their full powers, found in good and due form, have agreed as follows:

Article 1

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

1. This Convention shall apply to taxes on income imposed on behalf of each Contracting State or of its political sub-divisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.
3. The taxes to which the Convention shall apply are, in particular:
 - (a) In the case of the Kingdom of Greece:
 - (i) The individual income tax;
 - (ii) The income tax on legal entities;
 - (iii) The contribution for the farm security organization and all other income taxes and supplementary and other taxes imposed in the territory of the Kingdom of Greece; hereinafter referred to as "Greek tax";
 - (b) In the case of the Republic of Cyprus:

The income tax, hereinafter referred to as "Cypriot tax".
4. The Convention shall also apply to any identical or substantially similar taxes which may subsequently be imposed in addition to or in place of the existing taxes.

² **Παρατήρηση:** Η μετάφραση στην Αγγλική γλώσσα της Σ.Α.Δ.Φ. Ελλάδας –Κύπρου είναι ανεπίσημη και δεν έχει κυρωθεί δια νόμου.

5. At the end of each year, the competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3

1. In this Convention, unless the context requires:

(a) The terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean the Kingdom of Greece or Cyprus, as the context requires;

(b) The term "person" means an individual, a company and any other body of persons, corporate or not corporate;

(c) The term "company" means any body corporate or any body of persons which is treated as a body corporate for tax purposes;

(d) The term "tax" means Greek tax or Cypriot tax, as the context requires;

(e) The term "resident of the Kingdom of Greece" means:

(i) Any company whose activities are managed and controlled in Greece;

(ii) Any other person who is resident in Greece for the purposes of Greek tax and not resident in Cyprus for the purposes of Cypriot tax;

(f) The term "resident of Cyprus" means:

(i) Any company whose activities are managed and controlled in Cyprus;

(ii) Any other person who is resident in Cyprus for the purposes of Cypriot tax and not resident in Greece for the purposes of Greek tax;

(g) The terms "resident of a Contracting State" and "resident of the other Contracting State" mean a person who is resident in Greece or a person who is resident in Cyprus, as the context requires;

(h) The terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

(i) The term "competent authority" means:

(i) In the case of the Kingdom of Greece, the Ministry of Finance;

(ii) In the case of the Republic of Cyprus, the Commissioner of Income Tax or his authorized representative.

2. Where any article of this Convention provides (with or without limitations) that income derived by a resident of a Contracting State from sources in the other Contracting State is taxable only in the first-mentioned State or is entitled to a lower rate of taxation in the other State, and under the laws in force in the first-mentioned State the income in question is taxable on the basis of the amount paid and received in that State and not on the basis of the total amount, the exemption or the lower rate of taxation in the other State in accordance with that article shall apply only to that part of the income which is paid and received in the first-mentioned State.

3. As regards the application of the Convention by a Contracting State, any term not otherwise defined shall, unless the context requires otherwise, have the meaning which it has under the laws of that Contracting State relating to the taxes which are the subject of the Convention.

Article 4

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business in which the business of the enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term "permanent establishment" shall include especially:
 - (a) A place of management;
 - (b) A branch;
 - (c) An office;
 - (d) A factory;
 - (e) A workshop
 - (f) A mine, quarry or other place of extraction of natural resources;
 - (g) A building site or construction or assembly project.
3. The term "permanent establishment" shall not be deemed to include:
 - (a) The use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
 - (b) The maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
 - (c) The maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
 - (d) The maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or for collecting information, for the enterprise;
 - (e) The maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of advertising, for the supply of information, for scientific research or for similar activities which have a preparatory or auxiliary character, for the enterprise.
4. A person acting in a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State other than an agent of an independent status to whom paragraph 5 implies shall be deemed to be a permanent establishment in the first-mentioned State if he has, and habitually exercises in that State, an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, unless his activities are limited to the purchase of goods or merchandise for the enterprise.
5. An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that other State through a broker, general commission agent (representative) or any other agent of an independent status, where such persons are acting in the ordinary course of their business.
6. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.
7. Where an enterprise of one of the Contracting States sells in the other State goods manufactured, assembled, processed, packed or distributed in the other State by an enterprise for, or to the order of, the first-mentioned enterprise and
 - (a) either enterprise participates directly or indirectly in the management, control or capital of the other enterprise; or

(b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of both enterprises,

then for the purposes of this Convention the first-mentioned enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in the other State and to carry on trade or business in the other State through that permanent establishment.

Article 5

1. Income from immovable property may be taxed in the Contracting State in which such property is situated.

2. The term "immovable property" shall be defined in accordance with the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, live-stock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources. Ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of professional services.

Article 6

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, tax may be imposed in the other State on the profits of the enterprise, but only on so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

If the information available to the taxing authority concerned is inadequate to determine the profits to be attributed to the permanent establishment, nothing in this paragraph shall affect the application of the law of either State in relation to the liability of the permanent establishment to pay tax on an amount determined by the making of an estimate by the taxing authority of that State. Provided that such estimates shall be made, so far as the information available to the taxing authority permits, in accordance with the principle stated in this paragraph.

3. In the determination of the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. In so far as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result is in accordance with the principles laid down in this article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purpose of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other articles of this Convention, then the provisions of those articles shall not be affected by the provisions of this article.

Article 7

1. Income derived from the operation of ships in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the ships are registered or by which their certificates of registry are issued.

2. Income derived from the operation of aircraft in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

Consequently, the Agreement between Greece and the United Kingdom, constituted by the exchange of notes of 16 November 1950, for the relief from double taxation of profits derived from air transport, which also applies to Cyprus, shall not be applied during the period of validity of this Convention.

Article 8

1. Where:

(a) an enterprise of one of the Contracting States participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise in the other Contracting State, or

(b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of one of the Contracting States and an enterprise of the other Contracting State.

and in either conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason

of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. If the information available to the taxing authority concerned is inadequate to determine, for the purposes of paragraph 1 of this article, the profits which might be expected to accrue to an enterprise, nothing in that paragraph shall affect the application of the law of either State in relation to the liability of that enterprise to pay tax on an amount determined by the making of an estimate by the taxing authority of that State. Provided that such estimate shall be made, so far as the information available to the taxing authority permits, in accordance with the principle stated in that paragraph.

Article 9

1. Dividends paid by a company which is a resident of one of the Contracting States to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividend is a resident, and according to the law of that state, but the tax so charged shall not exceed 25 percent of the gross amount of the dividends.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this article means income from shares, jouissance shares or jouissance rights, mining shares, founders' shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights assimilated to income from shares by the taxation law of the State of which the company making distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the recipient of the dividends, being a resident of a Contracting State, has in the other Contracting State, of which the company paying the dividends is a resident, a permanent establishment with which the holding by virtue of which the dividends are paid is effectively connected. In such a case, the provisions of article 6 shall apply.

5. Where a company which is a resident of one of the Contracting States derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company to persons who are not residents of that other State, or subject the company's undistributed profits, to a tax on undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 10

1. Interest arising in one of the Contracting States and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may be taxed in the Contracting State in which it arises, and according to the law of that State, but the tax so charged shall not exceed 10 percent of the amount of the interest. The

competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of this limitation.

3. The term "interest" as used in this article means income from government securities, bonds or debentures, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in profits, and debt-claims of every kind, and all other income assimilated to income from money lent by the taxation law of the State in which the income arises.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the recipient of the interest, being a resident of a Contracting State, has in the other Contracting State in which the interest arises a permanent establishment with which the debt-claim from which the interest arises is effectively connected. In such a case, the provisions of article 6 shall apply.

5. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political sub-division, a local authority or a resident of that State. When, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment, then such interest shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment is situated.

6. Where, owing to a special relationship between the payer and the recipient or between both of them and some other person, the amount of the interest paid, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the recipient in the absence of such relationship, the provisions of this article shall apply only to the last-mentioned amount. In that case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the law of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 11

1. Royalties arising in one of the Contracting States and paid to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State.

2. The term "royalties" as used in this article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work, including films of television programmes, any patent, trade-mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific experience.

3. The provisions of paragraph 1 shall not apply if the recipient of the royalties, being a resident of one of the Contracting States, has in the other Contracting State in which the royalties arise a permanent establishment with which the right or property giving rise to the royalties is effectively connected. In such a case, the provisions of article 6 shall apply.

4. Where, owing to a special relationship between the payer and the recipient or between both of them and some other person, the amount of the royalties paid, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the recipient in the absence of such relationship, the provisions of this article shall apply only to the last-mentioned amount. In that case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the law of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

5. The provisions of this article shall be without prejudice to the right of a Contracting State to impose a tax at a rate not exceeding 5 percent on the gross amount of any payments received by a resident of the other Contracting State for the use of, or the right to use, cinematographic films (other than films shown on television).

Article 12

1. Gains from the alienation of immovable property, as defined in article 5, paragraph 2, may be taxed in the Contracting State in which such property is situated.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of one of the Contracting States has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of one of the Contracting States in the other Contracting State for the purpose of performing professional services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or together with the whole enterprise) or of such a fixed base, may be taxed in the other State.

However, gains from the alienation of ships and aircraft operated in international traffic and of movable property pertaining to the operation of such ships and aircraft shall be taxable only in the Contracting State in which the profits from the said ships and aircraft are taxed, in accordance with the provisions of article 7 of this Convention.

3. Gains from the alienation of any property other than those mentioned in paragraphs 1 and 2 shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 13

1. Income derived by a resident of one of the Contracting States in respect of professional services of other independent activities of a similar character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other Contracting State but only so much of it as is attributable to that fixed base.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 14

1. Subject to the provisions of articles 15, 17 and 18, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of one of the Contracting States in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of one of the Contracting States in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

- (a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in the fiscal year concerned; and
- (b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State; and
- (c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this article, remuneration in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft in international traffic may be taxed in the Contracting State in which profits from the operation of the ship or the aircraft are taxed, in accordance with the provisions of article 7 of this Convention.

Article 15

Directors' fees and similar payments derived by a resident of one of the Contracting States in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 16

Notwithstanding the provisions of articles 13 and 14, income derived by public entertainers, such as theatre, motion picture, radio or television artists, and musicians, and by athletes, from their personal activities as such may be taxed in the Contracting State in which these activities are exercised.

Article 17

Subject to the provisions of article 18, paragraph 1, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

Article 18

1. Remuneration, including pensions, paid by a Contracting State to any individual in respect of services rendered to that State in the discharge of functions of a governmental nature may be taxed only in that State, unless the individual is a national of the other Contracting State and is not also a national of the first-mentioned State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to remuneration or pensions in respect of services rendered in connection with any trade or business carried on by one of the Contracting States or a body assimilated thereto. In such a case, the provisions of articles 14, 15 and 17 of this Convention shall apply.

Article 19

1. A stipend received by an individual of one of the Contracting States for carrying out advanced study or research or for teaching, during a period of temporary residence not exceeding two years, at a university, research institute, school, college, or other similar institution in the other Contracting State shall not be taxed in that other State.
2. Payments which a student or business apprentice who is or was formerly a resident of one of the Contracting States and who is present in the other Contracting State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that other State, provided that such payments are made to him from sources outside that other State.
3. Compensation which a student or business apprentice who is or was formerly a resident of one of the Contracting States receives in respect of his employment in the other Contracting State for training purposes, during a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in the fiscal year concerned, shall not be taxed in that other State.

Article 20

Income derived from sources in one of the Contracting States and received by a resident of the other Contracting state which is not expressly mentioned in the foregoing articles of this Convention shall be taxable only in that other State.

Article 21

1. The laws of the Contracting States shall continue to govern the taxation of income derived from either Contracting State except where express provision to the contrary is made in this Convention. Where income is taxed in both Contracting States, double taxation shall be avoided in accordance with the provisions of the following paragraphs of this article.
2. Subject to the provisions of Greek tax legislation concerning the deduction, granted in the form of a credit against the Greek tax, of tax payable outside Greek territory, the Cypriot tax payable in accordance with the tax legislation of Cyprus, whether indirectly or directly by withholding, in connection with income derived from sources in Cyprus, shall be allowed as a credit against the Greek tax payable in respect of that income.

If that income is an ordinary dividend paid by a company resident in Cyprus, the credit shall take into account (in addition to the Cypriot tax in respect of that dividend) the Cypriot tax payable by the company in respect of its profits and, if the dividend is paid on privileged shares and represents both a dividend at a fixed rate to which the shares are entitled, and an additional participation in profits, the Cypriot tax payable by the company in this connection shall also be taken into account to the extent that the dividend exceeds the fixed rate.

3. For the purposes of paragraph 2, the term "Cypriot tax" payable shall be deemed to include:

(a) The Cypriot tax which would be payable in respect of any profits or interest for which relief or exemption from Cypriot tax is allowed as a tax incentive;

(b) The Cypriot tax which would be withheld from any dividends paid out of profits for which relief or exemption from Cypriot tax is allowed as a tax incentive.

4. Subject to the provisions of Cypriot tax legislation concerning the deduction, granted in the form of a credit against the Cypriot tax, of tax payable outside Cypriot territory, the Greek tax payable in accordance with the tax legislation of Greece, whether indirectly or directly by withholding, in connection with income derived from sources in Greece, shall be allowed as a credit against the Cypriot tax payable in respect of that income.

If that income is an ordinary dividend paid by a company resident in Greece, the credit shall take into account (in addition to the Greek tax in respect of that dividend) the Greek tax payable by the company in respect of its profits and, if the dividend is paid on privileged shares and represents both a dividend at a fixed rate, to which the shares are entitled, and an additional participation in profits, the Greek tax payable by the company in this connection shall also be taken into account to the extent that the dividend exceeds the fixed rate.

5. For the purposes of paragraph 4, the term "Greek tax" payable shall be deemed to include:

(a) The Greek tax which would be payable in respect of any profits or interest for which relief or exemption from Greek tax is allowed as a tax incentive;

(b) The Greek tax which would be withheld from any dividends paid out of profits for which relief or exemption from Greek tax is allowed as a tax incentive.

6. If an individual who is a resident of Greece for the purposes of Greek tax and also a resident of Cyprus for the purposes of Cypriot tax acquires income from sources outside Greece and Cyprus, that income may be taxed by either of the Contracting States (in accordance with the tax legislation in force in that Contracting State and with any agreement for the avoidance of double taxation of income between that Contracting State and the territory from which the income is derived), but a credit shall be granted against the tax imposed by either Contracting State -- on that portion of the income which is subject to tax in both Contracting States -- which credit shall bear the same proportion to the amount of the tax (as reduced by the application of any deduction allowed in connection with the tax payable in the country in which the income arises) or to the amount of the tax imposed by the other Contracting State (reduced as above), whichever is less, as the first-mentioned amount (before any reduction) bears to the aggregate of the two amounts (before any reduction).

7. For the purposes of this article, profits or remuneration for professional services or for services as an employee performed in one of the Contracting States shall be regarded as income derived from sources in that Contracting State, and the services of any individual performed wholly or mainly aboard a ship registered in one of the Contracting States or an aircraft operated by a resident of one of the Contracting States shall be deemed to be performed in that Contracting State.

Article 22

1. The nationals of one Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation

and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected.

2. The term "nationals" means:

(a) All individuals possessing the nationality of one Contracting State;

(b) All legal persons, partnerships and other associations recognized as such by the law in force in each Contracting State.

3. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of one of the Contracting States has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities.

This provision shall not be construed as obliging either Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

4. Enterprises of one of the Contracting States, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of that first-mentioned State are or may be subjected.

5. In this article the term "taxation" means the taxes covered by this Convention.

Article 23

1. Where a resident of one of the Contracting States considers that the actions of one or both of the Contracting States has resulted or will result for him in taxation not in accordance with this Convention, he may, independently of the remedies provided by the national laws of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at an appropriate solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation not in accordance with the Convention.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs. Where it appears that agreement would be facilitated by an oral exchange of views, such an exchange may take place through a commission consisting of representatives of the competent authorities of the Contracting States.

Article 24

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for the carrying out of this Convention and of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by this Convention insofar as the taxation thereunder is in accordance with this Convention.

Any information so exchanged shall be treated as secret and shall not be disclosed to any persons or authorities other than those concerned with the assessment, including judicial determination, or collection of the taxes which are the subject of the Convention.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on one of the Contracting States the obligation:

(a) To carry out administrative measures at variance with the laws or the administrative practice of that or of the other Contracting State;

(b) To supply particulars which are not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

(c) To supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

Article 25

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of diplomatic or consular officials under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 26

1. This Convention shall be ratified and the instruments of ratification shall be exchanged at Athens as soon as possible.

2. The Convention shall enter into force upon the exchange of instruments of ratification and its provisions shall have effect in respect of income derived on or after January 1, 1967.

Article 27

This Convention shall remain in force until denounced by one of the Contracting States. Either Contracting State may denounce the Convention, through the diplomatic channel, by giving notice of termination at least six months before the end of any calendar year.

In such event, the Convention shall cease to have effect in respect of income derived on or after the first day of January of the calendar year following the year in which the notice of termination is given.

DONE at Athens on March 30, 1968, in duplicate, in the Greek language.

This Act shall enter into force on its publication in the Official Gazette.

For the Government of the Kingdom of Greece

For the Government of the Republic of Cyprus